

Tjo va det viftar!

Polka

Text: O. Göransson
Melodi: Höstgillesvisa från Arendala

G C

Tjo, va de vift - ar! Tjosan hejsan! Nu ska ni hö - ra få på mejsan, sjung fal-le-ral - la

G D⁷ G

du - de-li-dej - san Tjo, va jag är gla! När jag led-sen bliv - er sor-ger-na jag bort

D D⁷ G

driv - er. Sjung fal-le-ral - la, du - de-li-dej, på min har-mo - ni ka!

Tjo, va de viftar! Tjosan hejsan!
Nu ska ni höra få på mejsan,
sjung falleralla dudeildejsan
Tjo, va jag är gla!
När jag ledsen bliver,
sorgerna jag bortdriver.
Sjung falleralla, dudeildej,
på min harmonika!

När man har mist sin lilla gräbba
som man så titt fått lov o näbba
ska man väl inte stå o fläbba
förr en falsker tös.
Nej, man tar te spilled
går på dansegilled,
spelar polka, vals, kadrill
på sin harmonika.

Har man fåd för me'd te bästa
mår man ju illa för de mesta
och då vill man me sin nästa
snacka lidegrån.
blir han då litt fnurren
får han på skapurren.
Sen så drar man te en vals
på sin harmonika

Har man kommed opp i smöred
har man inte ont om öred,
då är man livad te humöred,
djädrar i min talj.
Tjo då kan man spilla
så det börjar killa
ner i tärna när man drar
på sin harmonika.

Tjo, vad det viftar var den skånske bondkomikern och vissångaren O Göranssons signaturlmelodi. Under artistnamnet "Göran från Hyllie" uppträdde han från slutet av 1800-talet till omkring 1920 på praktiskt taget alla festplatser i Skåne. Så har beskrev en iakttagare hans entré: Han kom in på dansbanan och slog ihop träskorna så det small, och sen tog han fram harmonikan och började spela och sjunga. Det var glada och livade bitar, och vi tyckte det var roligt. Rätt som det var slog han en frivolt och kom ner på träskorna så det rungade i dansebanan."
(Uppgifterna hämtade ur Kjellgren, L. (red.) Gläd dig du skåning, LTs förlag, 1975.